

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commericum epistolicum. Gentilitia - Cod. Karlsruhe 325 bis 333

Cod. Karlsruhe 327

Hardt, Hermann

[S.l.], [um 1700?]

[Text]

[urn:nbn:de:bsz:31-376466](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-376466)

Maxime Reverende Vir,

omni observantia studio colende ac Reverende.

22

Abunde suffecerit, ^{crede.} et praesenti et absenti ^{mibi} Tuum in me
quod ut sciream sane, aliud proximis testimonium ^{quod} ^{ponderis} ^{et} luculentius
argumentum, expectare. Amoris ⁱⁿ inexhausta est, et pondus immen-
sum. Nolim igitur, ^{veritas} me amoris proximitatem, et maximam virtu-
tem, uberioribus ^{aliter} ^{pluribus} literis ~~et~~ characteribus. Satis
est, et coram mibi respondisse proximis, et eas satis superaddidisse,
quodam legendi finem, ob affectus vim, non fecero. Huc tandem
contenderemus, ut amorem et sciamus et concipiamus: nobis promittimus,
ubi nullus ^{foris} apparet, imo ubi adversa species aliud videatur
sensibus suadere. Quanto magis ergo acquiescimus tam uberibus,
atque locupletibus affectus tenerissimi testibus? Et est impen-
sior amor in Christiano pectore, quam ut concipi, quanto minus describi
possit. Quanto ergo magis describetur, tanto minus exsaurietur.
Nec enim haec res, quae soli competit spiritui, alterius iudicio
subiacet. Spiritus enim sui fructus. Spiritus igitur metiri atque
ponderare novit affectus ubertatem, proximitatem, atque vim.
~~At si~~ discerent Christiani, sensum iudicio amoris Christiani
causam nequaquam permittere, sed soli spiritui ponderandum
ac relinquere: Nec Dei amorem sibi facile pollicerentur. Cujus
enim, ^{quasi} ~~vultus~~ ^{vultus} et affectus videtur ~~et~~ asperior, adversior,
et difficilior, si sensus audias et consulas, quam Dei erga pios?
Sensus enim plerumque non nisi tristem experiuntur sententiam.
Qui ergo amorem dicant, ^{adversitate} vulnera, mortes? Imo, quo impen-
sior in Deum amor, et minor apparet foris, maior Dei in fidelem homi-
nem amor. Nunquam enim durius habetur in mundo, quam cum
ardentissimo affectu Deum sequitur, ipsius grata praesens. ~~et~~
~~loca cordis fidelium, si~~ Negandum igitur prorsus sensibus
iudicium de eo, captum illorum excedente, hoc est, amoris indole,
atque pondere. Quia autem Dei in nos, acceptissimos sane filios,
est affectus integerrima sane, inexhausta, solo spiritu cognoscenda
atque animadvertenda: ea etiam fidelium inter se affectuaria est
indoles. Non intueatur externum amoris cultum habitudinis: satis
spiritui abunde, de ipso amore esse certum. Sibi ipsi tunc

[illegible]

tibi esse conjunctissimum, arimur gaudeo. Agnovi enim in Viro ^{carum} carorem,
 pietatem, bene agendi, et ^{et} alia quibus unum, ita ^{quos} quos bonos judicat,
 bene, imo optime, ^{cupiendo} facere, singularare prae diu. Porro meo cum didice-
 rim exemplo, ^{cui} integerrimi sui affectus insignia praestitit docu-
 menta, cum diuino aliquando: Gustavi agerem autem; non possum non
 et ego prolixo Verum et virtutem, cui prosequi amore atqueeneratione
 ut, ^{amore} ^{pietate insignium} ^{haro exemplo} ^{Georg} ^{post} ^{colloquii} ^{animo}
 Principem ^{an} ^{inferioris} ^{conditioni} ^{Viro} ^{frequenti} ^{gaudeo} ^{conveni} ^{animo}
^{crangz} ^{vinculo} ^{In. Gars} ^{maximo} ^{tristis} ^{D. Sebröckeri} ^{Antiatr}
 et Confiliarii, ^{Witfiedii} ^{Eulfiastie} ^{aliorumque} ^{uorum} ^{memoria}
 sancta semper apud me est. Atque ^{ita} ^{omni} ^{virtuti} ^{servanda} ^{atque}
 adiumento atque praesidio cum voluptate fruitur. Quare et tibi mi-
 hi de hac Viro aeterna spei consorte merito gratular, et gaudeo. De
 illam animorum inter Vos cognationem per literas quo servare.
 Multum enim hoc pietati nostrae potuerit addis, siue constantie
 et integra conscientia exempla, quibuscumque absentes ad eandem
 alterius vite contemamus metam. ^{Quoties} ^{igitur} ^{vel}
 noti vel ignoti Viro, Deo servienti, sit merito, tacite exulto et
 in sinu gaudeo, et animum quasi sumere compellor, non sequitur ad
 coelum contemendi. Quamobrem etiam me se benemerit juvat,
 quibus et Blankenbergii, quem ipsemet impense diligit, meministi.
 Horum ergo, ut omnium bonorum, ipsi maxime Dei, amore perpe-
 tuo frui, meo ^{illorum} ^{observantissime} ^{salutare} ^{nomine}, ^{neque}
 amare, perge,

Scrib. Brunsuigae
 A. 1698.

d. 25. Nov.

observantissimum

Herrmannum ^{et} ^{D. Sebröckeri}

Meiero
 Pastori Guelpherbytano,

Abolysbuntur